

[Arbejdsministeren]

nogen større økonomisk gevinst ved som fuldtidsforsikret ledig at være beskæftiget på nedsat tid i forhold til at oppebære fulde arbejdsløshedsdagpenge.

Jeg tror imidlertid, at denne gruppe vil lægge stor vægt på at bevare en aktuell tilknytning til arbejdsmarkedet med de herigennem opnåede forbedrede beskæftigelsesmuligheder. Endvidere vil også midlertidig deltidsbeskæftigelse medvirke til at forlænge dagpengeperioden i relation til 26 ugers reglen.

Jeg finder derfor ikke, at der er grund til at indføre en særlig fritagelse fra de normale vægringskonsekvenser ved arbejdsophør for denne gruppe ledige.

Spm. nr. S 71

Til *arbejdsministeren* (20/10 82) af:

Askjær Jørgensen (FP):

»Hvad kan ministeren oplyse om, hvorledes forskellige indkomstgrupper har fået dækning af dyrtidsregulering gennem de sidste 10 år? Er det f. eks. således, at lavtlønnede hele tiden har fået »underdækning«, medens højtlønnede har fået »overdækning« for indtrufne prisstigninger?«

Begrundelse

Spørgsmålet er stillet for at få afklaret, om den dyrtidsregulering, folketinget afskaffede den 16. oktober 1982, var en »ærlig« eller en »uærlig« dyrtidsregulering.

Besvarelse (1/11 82):

Arbejdsministeren (Grethe Fenger Møller):

Ved lov nr. 48 af 11. marts 1975 om forlængelse af kollektive overenskomster, aftaler m.v. blev der for alle overenskomst- og aftaleområder i forlængelsesperioden indført en ensartet dyrtidsregulering for hver fulde 3 points' udsving i reguleringstallet. Dyrtidsreguleringen blev – i forbindelse med den samtidige nulstilling af pristallet i 1975 – fastsat til 60 øre i timen til alle personer over 18 år, herunder lærlinge m. fl., og 30 øre i timen til alle personer under 18 år.

I overenskomstperioden 1977–79 fortsattes den hidtil gældende dyrtidsregulering, jfr. lov nr. 137 af 15. april 1977.

Ved lov nr. 532 af 28. december 1979 om ændring af dyrtidsregulering m.v. blev det fastsat, at på grundlag af julipristallet for 1980 og senere sker dyrtidsregulering for de første 3 points' udsving i reguleringspristallet over 100 med 60 øre i timen for personer over 18 år og med 30 øre i timen for personer under 18 år. For hver følgende 3 points' udsving forhøjes dyrtidsreguleringen til 90 øre, henholdsvis 45 øre i timen.

Siden 1975 har dyrtidsdækningen således været ensartet (dvs. samme ørebeløb) inden for områder, hvor der er aftalt eller fastsat regulering af arbejdsvederlag m.v. på grundlag af reguleringspristallet.

Dyrtidsreguleringen har ikke givet fuld dækning for prisstigningerne, bl. a. fordi ikke alle prisstigninger indregnes i reguleringspristallet.

For en gennemsnits aflønnet arbejder har dækningsgraden udgjort ca. $\frac{2}{3}$ set i forhold til reguleringspristallet. I perioder med politisk indgreb i dyrtidsreguleringen har dækningsgraden været mindre, jfr. »Arbejdsmarkedet og arbejdsmarkedspolitik, 1982«, s. 46–48, der er afgivet til folketingets arbejdsmarkedsudvalg.

De lønmodtagere, hvis løn har været dyrtidsreguleret, vil således, hvis deres aflønning har ligget over gennemsnitsfortjenesten for arbejdere, have haft en dækningsgrad, der er mindre end den ovenfor nævnte. Modsat har lønmodtagere, hvis aflønning har været mindre end gennemsnitsfortjenesten for arbejdere, have haft en dækningsgrad, der er større end den anførte.

Spm. nr. S 73

Til *ministeren for offentlige arbejder* (20/10 82) af:

Inge Krogh (KrF):

»Vil ministeren drage omsorg for, at salget af øl fra togkiosker ophører?«

Begrundelse

Mange passagerer føler sig generet af øldrikning i togene, specielt af dem, der drikker omkring togkiosken. For nogle måneder siden blev en passager, der havde drukket øl ved kiosken ved en station, udvist af toget af togpersonalet. Efter at toget havde sat sig i